

Відзначимо, що страхуванню підлягають чисті ризики. А саме: ризик банкрутства, збитків внаслідок перерв у виробництві, кредитний, ризик невиконання зобов'язань.

У ході дослідження з'ясовано основні умови страхування фінансових ризиків. Це - віднесення ризику до страхових, наявність страхового інтересу, згода страхувальника щодо суттєвих умов договору, доступність страхового тарифу. Виходячи з розглянутих умов, страхувальником приймається рішення про укладання договору страхування.

Інформаційні джерела:

1. Клапків М.С. Страхування фінансових ризиків. – Тернопіль: Економічна думка & Карт-бланш, 2019. – 570 с.

2. Пісоцька Р. Застрахувати можна фінансові ризики лише з надійним партнером // Молодь і підприємництво. – 2021. – №11.

3. Шумелда Ярослав Страхування. Навчальний посібник для студентів економічних спеціальностей. – Тернопіль: Джура, 2019. – 280 с.

УДК 368

ОРГАНІЗАЦІЯ ФІНАНСІВ СТРАХОВИКА ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ

Чеботарьова А.П., здоб. вищ. осв. ОС «бакалавр»
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.О. Нагасва**
Державний біотехнологічний університет

Сутність фінансів страхових організацій потрібно розглядати як складову децентралізованих фінансів, а саме фінансів суб'єктів господарювання, через призму специфіки страхової діяльності.

Організація фінансів страховика залежить від таких особливостей: страхові компанії відносяться до сфери фінансових послуг, де відсутня стадія виробництва і капітал на протязі всього обороту має лише грошову форму; формування інтересу в учасників страхових відносин, обумовлених наявністю ризику; страховим відносинам притаманний розклад і вирівнювання збитків у часі та просторі, поверненість акумульованих у страховий фонд страхових премій через систему виплат; наявність обов'язкового державного нагляду; страхування передбачає еквівалентність відносин страхувальника і страховика, забезпечуючи при цьому прибутковість страхової діяльності.

Для фінансів страхових компаній характерне формування страхових резервів для забезпечення майбутніх виплат страхових сум і страхового

відшкодування залежно від видів страхування (перестраховання) у тих валютах, в яких вони відповідають за зобов'язаннями.

Склад страхових резервів залежить від виду діяльності страхової компанії – ризикове страхування чи страхування життя. Тому для одних компаній характерним є формування технічних резервів, а для інших – резервів зі страхування життя.

Кошти страхових резервів розміщують із урахуванням безпечності, прибутковості, ліквідності, диверсифікованості. Вони мають бути представлені активами таких категорій: грошові кошти на розрахунковому рахунку; банківські вклади (депозити); валютні вклади згідно з валютою страхування; нерухоме майно; акції, облігації; цінні папери, що емітує держава; інвестиції в економіку України за напрямками, визначеними Кабінетом Міністрів України; кредити страхувальникам-громадянам, які уклали договори страхування життя [1].

Страхові організації займаються не лише страховою діяльністю, а й інвестиційно-фінансовою, використовуючи для цього тимчасово вільні кошти зі страхових резервів та інших нагромаджень. Внаслідок цього страхові організації отримують доходи: від страхової діяльності, які формуються з надходжень від страхової і перестраховальної діяльності; від інвестування і розміщення тимчасово вільних коштів як власних (статутний капітал, амортизація, прибуток) та вільних коштів страхових резервів у державні й інші цінні папери, акції, банківські вклади, нерухомість, валютні цінності; інші доходи, що не мають страхового або інвестиційного походження, але можуть бути в господарській діяльності страховиків (плата за здані в оренду приміщення, транспортні засоби та інші основні засоби, доходи від продажу комп'ютерних програм тощо).

Формування прибутку від звичайної діяльності компаніями з ризикового страхування передбачає розрахунок:

– операційного прибутку, що вводять у тарифну ставку в складі навантаження до нетто-ставки й обчислюють як різницю між доходами від страхової діяльності та витратами страховика на надання страхових послуг;

– фінансових (інвестиційних) прибутків, що отримала компанія від розміщення власних коштів і страхових резервів у кредитних та інших установах, які надходять у вигляді відсотків, дивідендів;

– інших прибутків компаній ризикового страхування – комісійних винагород за перестраховання, повернутих сум технічних резервів інших, ніж резерв незароблених премій, страхових відшкодувань і страхових сум, сплачених перестраховиками [2].

Після зміни регулятора у сфері страхової діяльності, коли ним став Національний банк, у страховиків виникло багато питань стосовно фінансового моніторингу, виконання нормативів, посилення вимоги до звітності, капіталізації та репутації топ-менеджменту, а також організації продажу страхових продуктів. Страховий ринок стає менш динамічним та більш консервативним, що позначається на організації фінансів страхових компаній. Правила гри для страховиків будуть націлені, насамперед, на клієнта, на захист його прав та інтересів. Все це призведе до того, що компанії будуть змушені серйозно перейматися ефективністю та прибутковістю свого бізнесу.

Інформаційні джерела:

1. Баранов А.Л. Фінанси страхових організацій. Практикум: навч. посіб. / А.Л. Баранов, О.В. Баранова. К.: КНЕУ, 2012. 215 с.
2. Аберніхіна І.Г., Сокиринська І.Т. Фінанси страхових організацій: навч. посіб. Дніпро: Пороги, 2019. 198 с.

УДК 658.5

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Шешунов Р.Г., здоб. вищ. осв. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.Г. Лисак**

Державний біотехнологічний університет

Зростання економіки країни та окремих її регіонів певною мірою залежить від ефективності наукової та інноваційної діяльності.

Найважливішою складовою розвитку інноваційної економіки є підвищення ефективності інноваційної діяльності самих підприємств.

Незважаючи на наявність певних результатів досліджень, присвячених діагностиці інноваційної діяльності підприємств, залишаються деякі питання, які розкриті не повною мірою. Перш за все це стосується питання про вибір методів та інструментів оцінки ефективності управління інноваційною діяльністю суб'єктів господарювання та їх інноваційного потенціалу.

Оцінка інноваційної діяльності підприємства має всебічно охоплювати функціонування впроваджених нововведень. Її проведення надає можливість виявити подальші перспективи розвитку та отримати